یکشنبه ۲۶ اسفند ۱۴۰۳ شماره ۸۷۰۳
irannewspaper irannewspapper

کتاب‌ها درباره نوروز چه می‌گویند

بوی اسکناس تانخورده لای کتاب

گزارش

سعیده احسانی‌راد
روزنامه‌نگار

یک‌هزاروچهارصدوچهارمین نوروز در تقویم خورشیدی، تا چند روز آینده بر پیشانی فرهنگ ایران‌زمین مهر می‌خورد تا تذکری چندباره دهد که ایرانی‌ها هر سال جشنی را به پا می‌دارند برای شکرگزاری از زنده بودن و زنده شدن زمین؛ رسمی که سال‌هاست در ذهن و جان ایرانی‌ها جاودانه مانده و به زیباترین و بهترین شکل امانتداری و حفظ شده است.
در بزنگاه‌های پرفرازونشیب تاریخ، گفتنی‌ها از نوروز هیچ‌گاه کهنه نشده و در هر زبانی که نقل و بازگو شود، هنوز شیرین و روح‌افزاست.
تورق بهار و هر چه که بر نوروز ایرانیان گذشته را در لابه‌لای کتاب‌هایی که نویسندگان با حوصله نگارش کردند و ناگفته‌هایی از نوروز را با بازی کلمات روی کاغذ نشاندند و گوشزد کردند، مشاهده می‌کنیم؛ میراثی که از ایران باستان هنوز باقی مانده و به تاراج نرفته، عزیز مانده و روی چشم ایرانی‌ها جایگاه ویژه دارد.
کتاب‌هایی که بر صلح و دوستی نوروز صحه گذاشتند، آن را به مثابه تاج زرینی بر سر طبیعت و انسان‌ها دانستند که با آمدنش، روشنایی و نور فراوانی، دنیا را فرا می‌گیرد و شادمانی را به مردم هدیه می‌دهد.
در این گزارش، نگاه کوتاهی به چند کتاب که درباره نوروز نوشته شده است، داریم تا این سال کهنه را با خواندنی‌های شیرین نوروز به‌جا مانده از نیاکان، بدرقه کنیم.

کتابی درباره روح طبیعت‌دوست و صلح‌طلب ایرانیان

سمیه کریمی کتابی با نام «نوروز آیین صلح و زندگی» توسط انتشارات کتاب‌سرای نیک وارد بازار نشر کرده که شامل مجموعه‌ای از مقالات تخصصی پیرامون جشن باستانی ایرانیان هنگام نو شدن سال، یعنی جشن نوروز است. این کتاب با جستاری عمیق در بازتاب جشن نوروز در دوره‌های تاریخی گذشته ایران، درک جامع‌تری از این رسم کهن به مخاطب ارائه می‌کند. مطالب این کتاب یادآوری می‌کند که جشن نوروز

از چنان ارزش فرهنگی بالایی برخوردار است که بعد از گذشت هزاران سال همچنان پابرجاست و از دل تحولات دینی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی متعدد مردم نیز به سلامت عبور کرده و دستخوش تغییر عمده‌ای نشده است.
مقالات این کتاب، نوروز را در دوره‌های تاریخی مختلف، در نقاط جغرافیایی گوناگون و از منظر مفاهیم هنری و روانشناسی مورد بررسی قرار داده‌اند تا بر این استقرار و پابرجایی هزاران ساله، تأکید بیشتری داشته باشند.
جشن‌ها و اعیاد باستانی زیادی در فرهنگ ایران وجود داشته‌اند که متأسفانه تنها تعداد اندکی از آنها در آداب و رسوم مدرن امروزی جای گرفته‌اند. روح طبیعت‌دوست و صلح‌طلب ایرانیان، اغلب رویدادهای طبیعی و کیهانی را بهانه‌ای برای جشن گرفتن و نکو داشتن نعمات ایزد یکتا در نظر می‌گرفتند و نوروز نیز از این قاعده مستثنی نیست.
با گردش ۳۶۵ روزه زمین به دور خورشید و فرا رسیدن فصل بهار که نوید زندگی دوباره در طبیعت است، ایرانیان بساط جشن نوروز را برپا می‌کنند تا دیدن دوباره بهار طبیعت را گرامی بدارند.
با مطالعه کتاب «نوروز آیین صلح و زندگی»، بیشتر با این رسم فرهنگی اصیل آشنا خواهید شد. در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «آیین نوروز در دوره ساسانی با شکوه و عظمت خاصی برگزار می‌شد که از آن اطلاعات نسبتاً زیادی، هم در متون پهلوی و هم در آثار دوره اسلامی در دست است.
برای نمونه، رساله‌ای به زبان پهلوی به نام «ماه فروردین روز خرداد» وجود دارد که در آن به روز خرداد در فروردین‌ماه پرداخته و توضیح داده است که این روز را نوروز خردادی یا نوروز خاصه می‌گفتند و بسیار گرامی می‌داشتند. اصطلاحات دیگری مثل نوروز بزرگ در ششمین روز فروردین، نوروز کوچک، خوان نوروزی، هفت صنف، جشن آبریزان و... بر اساس متون پهلوی و عربی اوایل اسلامی در این نوشتار بررسی شده‌اند. بابلیان قدیم و یزیدیان، روز اول بهار را جشن می‌گرفتند و آن را جشن سال نو می‌گفتند. در بابل، این جشن را «زگموک» می‌گفتند و خدای بزرگ، «مردوک» را می‌ستودند. نقطه اشتراک دیگری که یزیدیان با بابلی‌ها در جشن سال نو دارند این است که در این روز، برای روان درگذشتگان، گوشت میان فقیران تقسیم می‌کنند و زنان سه روز مانده به پایان سال، بر سر گورها خوراک می‌برند.»

نگاهی اندیشه‌ورزانه به نوروز امروز

نعمت‌الله فاضلی، دانش‌آموخته انسان‌شناسی اجتماعی از مدرسه مطالعات شرقی و آفریقایی دانشگاه لندن، به تازگی کتاب «نوروزِ نو» را نوشته و وارد بازار نشر کرده است. این کتاب در ۱۹۲ صفحه به بهای ۲۷۰ هزار تومان در زمستان ۱۴۰۳ از سوی نشر همرخ به بازار نشر آمده است.
نوروزِ نو می‌کوشد تا زندگی امروزی را در گستره حوزه فرهنگی

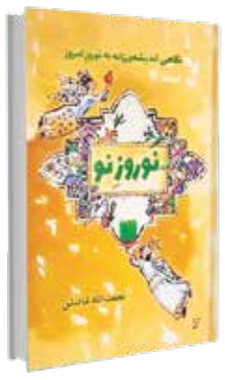

ایران بزرگ، زبان بخشیده و پیوند و پیوستگی‌اش را با اقتصاد، سیاست، طبیعت، ارتباطات، توسعه، رسانه‌ها و دیگر قلمروها و مقولات امروزی نشان دهد. در میان انبوه نوشته‌ها و متون نوروزی، کتابی با این ویژگی‌ها و در عین حال کوتاه نمی‌شناسیم.
نوروزِ نو با نثری گیرا، خوانا، سلیس، پرانرژی و انگیزشی می‌کوشد همگان را به تأمل در باب نوروز و فرهنگ و جامعه امروزی ایران فراخواند.
این کتاب پیوندهای نوروز با مسائلی چون دموکراسی، توسعه، جهانی شدن، رسانه‌ای شدن، کلانشهری شدن، زنانه شدن، آزادی و عدالت را در کانون خود قرار می‌دهد تا روایتی نو از نوروز کهن ارائه کند.
فاضلی با بیان اینکه در این کتاب نوروز را نقد نکرده، گفته است: «نوروزیان را نقد می‌کنم و سعی کردم با زبانی انگیزشی توضیح بدهم که ما نوروزیان نوروز را بفهمیم زیرا نوروز می‌تواند کاری کند که هم در زندگی فردی ترقی کنیم و هم به محیط و طبیعت بیندیشیم.»
این جامعه‌شناس مؤلف با بیان اینکه قصه نوروز بزرگ‌ترین قصه ایران است، نوروز را یک «کلان روایت» ارزیابی کرده که برای اینکه یک خلأ روایی نداشته باشیم، نوروز را داریم. نوروز روایت است زیرا گفته و شنیده می‌شود و فقط تجربه نمی‌شود.
به گفته فاضلی، این روایت وقتی می‌تواند خلأ روایی را پر کند که پشت آن زیبایی و معنویت و درد دیگری داشتن باشد، زیرا نوروز در ذات معنایی خویش درد دیگری داشتن است.
مؤلف «نوروز نو» در این کتاب بیان کرده که نوروز یک «کلان روایت» است؛ روایتی امروزی در باب گسترده‌ترین، دیرپاترین، جهانی‌ترین و انسانی‌ترین جشن ایرانی است. نوروزِ نو روایتی فرارشته‌ای از فرهنگ شادمانی، گفت‌وگویی، تعاملی، مشارکتی، خلاق و سازنده ایرانی است.
نویسنده، چیستی نوروز را متفاوت از پرسش نوروز دانسته که این مهم است که ما با نوروز چه می‌کنیم و نوروز با ما چه می‌کند.
فاضلی که ده‌ها عنوان کتاب در حوزه انسان‌شناسی و جامعه‌شناسی دارد، با بیان اینکه در کتاب نوروز نو تلاش کرده نوروز را در مسیر توسعه قرار دهد که شکل دیگر نانوروز فولکلور شدن است، زیرا وقتی این رویداد به باورهای عامیانه و امر گردشگرانه تبدیل می‌شود، آن را تخریب می‌کنید.

کتابی که از شاهکارهای نوروزی می‌گوید

اگر بخواهیم از پرفروش‌ترین کتاب‌ها درباره نوروز بگوییم، کتاب «نوروز و فلسفه هفت‌سین» بهترین نمونه است که توسط **دکتر محمدعلی دادخواه** نگارش و پژوهش شده و توسط انتشارات کلاس به بازار نشر آمده است. کتاب «نوروز و فلسفه هفت‌سین»، از آگاهی و رسم و بزم این کهن سرزمین سخن می‌گوید و پژوهشی درباره نوروز و وجه نمادین آن در فرهنگ کهن ایران است. شاید آنچه نویسنده را ترغیب کرده تا چنین پرشور از نوروز و فلسفه هفت‌سین حرف بزند، پاسخ به

پرسش درازنای تاریخ این سرزمین بوده است.
اینکه انگیزه گستردن خوان نوروزی چیست و ترتیب گذاردن هریک از سین‌ها برآن چگونه است و چرایی گزینش هریک از آنها چه بوده که چنین پایدار مانده است، پرسشی است که هنوز ذهن بسیاری از ایرانیان را درگیر خود کرده است. تلاش نویسنده برای پاسخگویی به این پرسش‌ها به گونه‌ای است که ذهن خواننده را وامی‌دارد ژرف‌تر بیندیشد و بیشتر بداند. در بخش سرشناسه کتاب، به عمو نوروز آمده، چشم‌انداز، شکفتن شکوفه و هفت‌سین از قلم نویسندگان مختلف و در ادامه به نوروز: شاه‌ستون آداب ایرانی، هفت سلام مقدس، گلبانگ نوروز، نوروز: آمیزه اسطوره و تاریخ، بارش بهاری، افتخار ایرانی ماندن، زبان نمادی، نگاه و زبان، پیوند و پیمانه و پیمان، تحول تحویل، شهر چیست؟ پرداخته شده است.
بخش کلی کتاب به «هفت کتاب؛ هفت سین» اختصاص دارد که به باغ شادی، سروش چهارشنبه سوری، قصه نوروز، شمارگان نوروزی، وادی سین، شرح سفره و در سبزه‌زار سیزده، تقسیم‌بندی شده است. دادخواه معتقد است در میان آداب و سنن و جشن‌های پرشمار ایرانی، نوروز شاه‌ستون همه این مراسم است و از این رو ایران و نوروز ایرانی، از یکدیگر جداشدنی نیستند. هفت‌سین یکی از اصلی‌ترین رسوم عید نوروز است که با وجود فراگیر بودن آن، کمتر به ژرفای معنایش پرداخته‌اند و تاکنون رمز و راز مهرآمیز آن را به شکل روشن و دقیق بیان نداشته‌اند.
نوروز، خجسته‌جشنی است که از این سرزمین برخاسته، طول اعصار را پیموده و بار فرهنگ ایرانی گرفته و در ایران فرهنگی جا باز کرده و اکنون در سرتاسر جهان، نام‌آشنا و دوست‌داشتنی شده است. این افتخار فرهنگ ایرانی است که بارها در تاریخ تکرار شده است. یکی از شاهکارهای ویژه نوروز آن است که در پی تقسیم شادی نیست، بلکه اثرش افزایش شادی میان انسان‌ها و پخش آن بین همه، فارغ از رنگ و نژاد و باور و جنس است. وقتی چشم زمان روشن می‌شود، نوروز در راه است و در کالبدمان شادی، دوستی و محبت جوانه می‌زند.

> در میان آداب و سنن و جشن‌های پرشمار ایرانی، نوروز شاه‌ستون همه این مراسم است و از این رو ایران و نوروز ایرانی، از یکدیگر جداشدنی نیستند. هفت‌سین یکی از اصلی‌ترین رسوم عید نوروز است که با وجود فراگیر بودن آن، کمتر به ژرفای معنایش پرداخته‌اند و تاکنون رمز و راز مهرآمیز آن را به شکل روشن و دقیق بیان نداشته‌اند

دایرةالمعارف پژوهشی درباره آیین‌های نوروزی

علی دهباشی نیز کتابی تالیف کرده به نام «نوروز» با نگاه به فلسفه نوروز، پرداختن به آن در سفرنامه‌ها و متون کلاسیک ایرانی.
این کتاب، دایرةالمعارف پژوهشی درباره آیین‌ها و جشن‌های نوروز است که در ۱۱۴۰ صفحه توسط نشر افکار منتشر شده است. «نوروز» در این کتاب در ۱۲

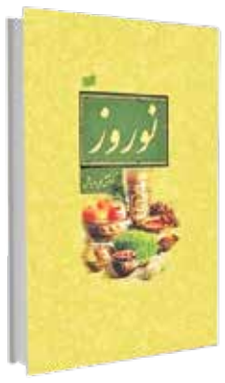

فصل تنظیم شده و با این مباحث همراه است؛ فلسفه نوروز، آیین‌ها و رسوم نوروز، نوروز در ایران باستان، نوروز و اسطوره‌ها، نوروز در تاریخ، هفت‌سین، سیزده بدر، نوروز در مناطق مختلف ایران، نوروز در کشورهای دیگر، نوروز در متون کلاسیک ادبیات فارسی، نوروز در سفرنامه‌ها و اشعار نوروزی از سعدی تا ضیاء موحد. در این کتاب مقاله‌هایی از افراد مختلف درباره نوروز به زیور طبع آراسته شده است که از جمله می‌توان به غلامحسین یوسفی، مهرداد بهار، محمد معین، ژاله آموزگار، جلیل دوستخواه، مجتبی مینوی، حبیب یغمایی، عبدالحسین زرین‌کوب، ابوالقاسم انجوی‌شیرازی، جعفر شهری، محمود روح‌الامینی، ثمین باغچه‌بان، کیکاووس جهانداری، فریدون مشیری، نادر نادرپور، سیاوش کسرایی، محیط طباطبایی و پرویز رجبی اشاره کرد. در کتاب «نوروز» به مراسم و آیین‌های نوروزی در بخارا، سمرقند، آذربایجان، هند، بدخشان، پاکستان و چند کشور دیگر نیز پرداخته شده است. در بخش پایانی کتاب هم سروده‌ها و شعرهایی درباره نوروز آورده شده از جمله فریدون مشیری: با همین دیدگانِ اشک‌آلود، از همین روزنِ گشوده به دود، به پرستو، به گُل، به سبزه درود! به شکوفه، به صبحدم، به نسیم، به بهاری که می‌رسد از راه، چند روز دیگر به ساز و سرود، ما که دل‌هایمان زمستان است، ما که خورشیدمان نمی‌خندد، ما که باغ و بهارمان پژمرد، ما که پای امیدمان فرسود، ما که در پیش چشم‌مان رقصید، این همه دود زیر چرخ کبود، سر راه شکوفه‌های بهار گریه سر می‌دهیم با دل شاد گریه شوق، با تمام وجود!

نکات خواندنی از پژوهش درباره نوروز

نویسندگانی که درباره نوروز کتاب نوشته‌اند به ابعاد مختلف این عید باستانی پرداخته‌اند و آن را فقط محدود و منحصر به ایران و دیدگاه فلاسفه ایرانی ندانسته‌اند.
انتشارات پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات، کتابی به قلم **بهاره سازمند**

(عضو هیأت علمی دانشگاه تهران) با نام کتاب نوروز در کشورهای حوزه تمدنی ایران منتشر کرده است.
اگر فرصت مطالعه این کتاب را داشته باشید، مطالبی که می‌خوانید به این قرار است: نوروز اولین روز از فروردین‌ماه و جشن ملی و کهن ایرانیان محسوب می‌شود. این جشن از عصری به عصر دیگر انتقال یافته و تا به امروز همچنان ایرانیان پیوند عمیق خود را با آن حفظ کرده‌اند.
نوروز یکی از کهن‌ترین جشن‌های به جا مانده از دوران باستان و یکی از آیین‌های برجسته در زمینه فرهنگ مشترک و عاملی برای هم‌گرایی فرهنگی میان ایران و کشورهای حوزه تمدنی ایران محسوب می‌شود. این آیین علاوه بر ایران، در دیگر کشورهای حوزه تمدن ایرانی از جمله آسیای مرکزی، قفقاز، کشورهای همجوار ایران در غرب و شرق مثل عراق، ترکیه، کشورهای حوزه جنوبی خلیج فارس، پاکستان و حتی مناطق دیگر از جمله بالکان و شبه قاره هم جشن گرفته می‌شود.
بررسی دقیق آیین نوروز در میان کشورهای حوزه تمدنی ایران نشان می‌دهد برخی از سنت‌ها و آداب و رسوم نوروزی در کشورهای حوزه تمدنی ایران مشترک است و در عین حال در برخی آداب و رسوم نوروزی تفاوت‌هایی دیده می‌شود.
در این کتاب علاوه بر طرح مباحث پیش‌گفته پرسش‌هایی نیز درباره سنت نوروز مطرح شده است؛ پرسش اصلی که در این کتاب بیان شده، درباره سنت‌ها و آداب و رسوم نوروز است که در کشورهای حوزه تمدنی ایران چه مشابهت‌ها و تفاوت‌هایی با یکدیگر دارند و چگونه می‌توان از آیین نوروز برای گسترش همکاری میان کشورهای حوزه تمدنی ایران بهره گرفت؟
نویسنده در این کتاب با مطالعه منابع موجود در خصوص فلسفه شکل‌گیری و تداوم آیین‌های نوروزی به این نتیجه رسیده که وجود تاریخ مشترک کشورهای حوزه تمدنی ایران، مهم‌ترین عامل اشتراک آداب و رسوم نوروزی در کشورهای حوزه تمدنی ایران است. مراجعه به تاریخ ایران باستان از زمان هخامنشیان تا ساسانیان و بررسی نقشه‌های آن زمان نشان داد کشورهای بررسی شده در این کتاب، نه تنها در دوره هخامنشیان بخشی از ایران آن زمان محسوب می‌شد، بلکه در دوره ساسانیان که قلمرو جغرافیایی ایران محدودتر از دوره هخامنشیان شد، باز هم این کشورها بخشی از ایرانِ آن زمان بودند.

قصه‌های کهن و هنرهای تجسمی معاصر

یادداشت

سعید اسلام‌زاده
روزنامه‌نگار هنری

نظامی، رمان نویس قرن ششم است. او داستان‌پردازی است که در روایت و شخصیت‌پردازی و خلق پی‌رنگ داستانی و تعلیق و دراماتیزه کردن احساسات و موقعیت‌های داستانی، خلاقیت شگفتی دارد. با ابزاری که در دست دارد به بهترین شکل ممکن، درام را می‌پروراند. بهترین نمونه مثالی، هفت پیکر است که قدرت قصه‌گویی او را عیان می‌کند. او هر آن چیزی را که یک نقاش برای خلق نیاز دارد در اختیارش می‌گذارد. حال فرقی نمی‌کند که هنرمند بخواهد با اسلوب سنتی مینیاتور دست به کار ببرد یا از هنر مدرن و تکنیک‌های معاصر استفاده کند. (روشن است که منظورم تصویرگری کتاب به معنای مرسوم نیست.)
داستان‌های نظامی، برای نگارگران اعصار به‌قدری جذاب بوده که بخش مهمی از تاریخ نقاشی ما نگاره‌های پنج‌گنج است.
اما در دوره معاصر، گویی گسستی تاریخی رخ می‌دهد و هنرمندان به سراغ گنجینه‌های ادبی نمی‌روند. البته که نگارگرانی که همچنان دلبسته آثار کلاسیک‌اند، گه‌گاه دستی به پنج‌گنج می‌برند و اثری را قلمی می‌کنند. اما آنچنان که در هنر پیش از مدرن، ادبیات منبع الهام بود، هنر معاصر از آن غفلت کرده است.
هنرمندان معاصری که بنا به مطالعات و پژوهش‌های خود، سری پُر سودا در ادبیات دارند و جایگاه ارجمند آثاری چون پنج‌گنج را در سیر تاریخی‌اش در مکتب‌های هنری چون هرات و تبریز و شیراز و... جست‌وجو می‌کنند، در کار خود از هفت پیکر و خسرو شیرین و... الهام گرفته‌اند. این مجموعه‌ها طبیعتاً به قصد تصویرگری کتاب نبوده و هر اثر، به‌عنوان یک پرده مستقل کار شده است که شکلی اقتباس‌گونه از شخصیت‌ها و قصه‌ها و موتیف‌های داستانی نظامی است.
در میان هنرمندان معاصر، چند نقاش در آثار خود، مستقیم به سراغ نظامی رفته‌اند که در چند سال گذشته آثار نمایشگاهی آنان را دیده‌ایم. فرح اصولی نقاشی است که در پیوند اسلوب‌های مینیاتور و نقاشی مدرن، آثار مهمی را در هنر معاصر خلق کرده است، نمایشگاهی را بر اساس پنج گنج نظامی برپا کرد که در موزه هنرهای معاصر به نمایش درآمد. دراین مجموعه، فرح اصولی با الهام از هفت پیکر، یک زن را در هفت موقعیت قرار داده است.

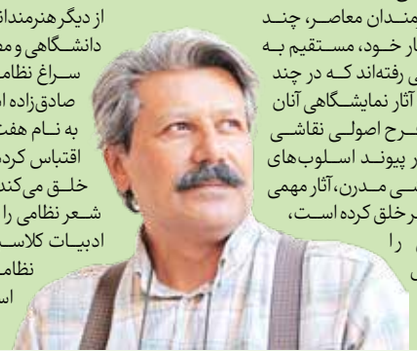

از دیگر هنرمندانی که به دلیل پیشینه دانشگاهی و مطالعه در مکتب هرات، سراغ نظامی رفته است رضوان صادق‌زاده است. او در مجموعه‌ای به نام هفت پیکر، از اثر نظامی اقتباس کرده است. او هفت تابلو خلق می‌کند که برداشت‌هایش از شعر نظامی را نمایان می‌کند.
ادبیات کلاسیک، بویژه پنج‌گنج نظامی، فرصتی بی‌بدیل است تا هنر معاصر ما از تنگناهای ایده بگذرد و به جهانی که نیاز به بازخوانی معاصر دارد برسد. بازخوانی پنج‌گنج نظامی از منظر تصویریابی‌های نوین و اسطوره‌های عاشقانه و انسانی بستر کم‌نظیری در ادبیات جهان است که ظرفیت‌های شگرفی برای هنرمندان معاصر در همه شاخه‌ها اعم از سینما و تئاتر و موسیقی و هنرهای تجسمی فراهم می‌کند.
پنج‌گنج، گنجایش اقتباس همه گونه‌های هنر را دارد. گویی در این میان، نقاشی و موسیقی امروز ما بیشترین بهره‌ها را از اثر سترگ نظامی برده‌اند و تئاتر و سینما از قافله پربار ادبیات جا مانده‌اند.

فرهنگ

نوروز فرصتی برای تعاملات فرهنگی است

وزیر فرهنگ در آیین افتتاحیه «جشن جهانی نوروز» گفت: «در این روزهای پرشکوه، طبیعت جامه‌ای نو بر تن می‌کند و نسیم جان‌بخش نوروز، پیام تحول و شکوفایی را بر گوش جان می‌نشاند. تقارن مبارک این جشن کهن با میلاد سراسر نور کریم اهل‌بیت، امام حسن مجتبی (ع)، فرصتی است تا از دو سرچشمه جوشان معرفت و مهر، یکی از دلِ فرهنگ دیرپای ایران‌زمین و دیگری از دامان معارف ناب اسلامی، جرعه‌ای بنوشیم.»
سیدعباس صالحی ادامه داد: «در این روزهای پرشکوه، طبیعت جامه‌ای نو بر تن می‌کند و نسیم جان‌بخش نوروز، پیام تحول و شکوفایی را بر گوش جان می‌نشاند.» به گفته وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، امروز که جهان بیش از همیشه به دوستی و گفت‌وگو نیازمند است، می‌توان از این میراث مشترک برای گسترش تعاملات فرهنگی و تحکیم پیوندهای انسانی بهره گرفت.
او با بیان اینکه نوروز، فرصتی است تا بار دیگر این حقیقت را یادآور شویم و جهان را به بهره‌گیری از ظرفیت‌های فرهنگی برای همزیستی مسالمت‌آمیز دعوت کنیم، اظهار داشت: «پیشنهاد می‌کنم که همکاری‌های مشترک میان کشورهای حوزه نوروز در زمینه‌هایی چون دیپلماسی فرهنگی، گردشگری، ادبیات و هنر و سینما و رسانه بر محور نوروز بیش از پیش گسترش یابد و جشن‌های نوروزی، نه‌تنها در شهرهای ایران، بلکه در دیگر کشورهای عضو این میراث جهانی، به‌عنوان فرصتی برای دوستی و تعاملات بین‌المللی برگزار شود.»
صالحی تصریح کرد: «وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آمادگی دارد که با همکاری وزارت امور خارجه و وزارت میراث فرهنگی، برنامه‌های فرهنگی و هنری مشترک را با کشورهای دوست اجرا کند؛ از هفته‌های فرهنگی نوروز گرفته تا تولیدات سینمایی و مستندهای بین‌المللی درباره این میراث مشترک.»

رادیو بهاران افتتاح شد

با حضور جمعی از مدیران رادیو و معاون صدا، رادیو بهاران برای پیشگیری از تصادفات با همکاری هلال‌احمر افتتاح شد.
سیاوش صفاریان‌پور مجری رادیو و تلویزیون در آیین افتتاحیه رادیو بهاران گفت: حدود ۸۸۶ ساعت برنامه برای بهار ۱۴۰۴ تدارک دیده شده است که با حضور مسئولانی از پلیس راهور و هلال احمر معضلات سفرهای جاده‌ای بررسی می شود.
علی بخشی‌زاده معاون صدا نیز در سخنانی با اشاره به ایجاد رادیو بهاران برای پیشگیری از تصادفات جاده‌ای بیان کرد: «ما ۳۰۰ هزار کیلومتر جاده داریم و الان تصادف‌ها به جاده‌های فرعی رسیده است یعنی اگر حتی سطح فنی اتومبیل‌ها را ارتقا دهیم باز هم معضلاتی وجود دارد. آمار تصادفات جاده‌ای الان در هر سال با آمار شهدای ما در دوران دفاع مقدس برابری می‌کند.»
او اضافه کرد: «پویش «نه به تصادف» برای جلوگیری از این میزان تصادف است. رادیو، رسانه جاده و اتومبیل است پس باید در این حوزه فرهنگ‌سازی کرده و اهتمام صددرصدی در آن داشته باشد.» شبکه رادیویی بهاران از طریق موج اف‌ام ردیف ۹۵.۵ مگاهرتز قابل دریافت است.
وحید اسدی مدیر رادیو بهاران و مدیر رادیو جوان نیز با بیان اینکه امسال رادیو بهاران در کنار نهادهای بسیار مهم با همکاری مردم، اتفاقات خوبی را رقم خواهد زد، عنوان کرد: تلاش داریم تا کمترین آسیب به خانواده‌ها و مسافران برسد. مخاطبان رادیو بهاران می‌توانند موسیقی خوب، شاد و مفرحی را بشنوند. ضمن اینکه اطلاعات کاربردی از هر نقطه ایران که باشند، خواهند شنید. شعار رادیو بهاران «ایمن برانیم تندرست بمانیم» است. او افزود: «ایمن برانیم تندرست بمانیم» پویش رادیو بهاران است که امیدوارم همه هموطنان با خط کودکان‌شان یا خودشان آن را بنویسند و روی داشبورد نصب کنند و عکسش را برای ما بفرستند چرا که هدایایی به آن‌ها تعلق خواهد گرفت و مردم بدانند که مهم است به قوانین راهنمایی و رانندگی، خانواده خود و دیگران و محیط زیست احترام بگذاریم. مدیر رادیو بهاران و مدیر رادیو جوان در پایان گفت: در این شبکه رادیویی برنامه‌ها و پادکست‌های محبوبی خواهیم داشت. امیدوارم به برکت آیاتی که در آغاز مراسم این شبکه رادیویی شنیدیم، بهار امسال برای همه خانواده‌ها توأم با سلامت، شادی و قرین آرامش باشد.

تالار عمومی کتابخانه ملی از ۲۸ اسفند بازگشایی می شود

با توجه به ادامه روند بازطراحی تالار کتابخانه عمومی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، این تالار پس از تکمیل عملیات اجرایی، از روز سه‌شنبه ۲۸ اسفند ۱۴۰۳ مجدداً در دسترس اعضا قرار خواهد گرفت.
تالار کتابخانه عمومی سازمان اسناد و کتابخانه ملی از سه‌شنبه بازگشایی می‌شود. همچنین خدمات تالار عمومی، از جمله شیفت شب (نوبت سوم)، تا پایان روز دوشنبه ۲۷اسفند متوقف خواهد بود. تالارهای تخصصی طبق روال معمول آماده ارائه خدمات هستند.